

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716213553
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5716213553.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci navrhovateľky: C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., korešpondenčná adresa: XXX XX. E., Post BOX, proti otcovi, ktorý je povinný platiť výživné: E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. I. XXX/X, W. F. E., Česká republika, o návrhu plnoletého dieťaťa na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Pc/4/2016-60 zo dňa 19.04.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 18Pc/4/2016-60 zo dňa 19. 04. 2017 vo výrokoch I., II. a v časti výroku III., ktorým vyčíslil dlžné výživné vo výške 130,00 Eur za obdobie od 09. 11. 2016 do konca marca 2017, to všetko v spojení s výrokom IV., p o t v r d z u j e .

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 18Pc/4/2016-60 zo dňa 19.04.2017 v časti výroku III., ktorým povolil splátky dlžného výživného, m e n í t a k , že otcovi dlžné výživné vo výške 130,00 Eur p o v o ľ u j e splácať v 12-tich mesačných splátkach s prvou splátkou vo výške 9,00 Eur a ďalšími nasledujúcimi splátkami vo výške 11,00 Eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť otcovi prispievať na výživu plnoletého dieťaťa zvýšeným výživným vo výške 50,00 Eur mesačne počnúc dňom 09.11.2016 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky (výrok I.). Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol (výrok II.). Zameškané výživné za obdobie od 09.11.2016 do konca marca 2017 vo výške 130,00 Eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 5,00 Eur spolu s bežným výživným až do zaplatenia celej dlžnej sumy (výrok III.). Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 20P/26/2015-142 zo dňa 28.10.2015 vo výroku, ktorým súd určil, že otec je povinný platiť na maloletú C. G., nar. XX.XX.XXXX, výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne, počnúc dňom umiestnenia maloletej do Detského domova Necpaly, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám Detského domova Necpaly a k rukám ďalších zariadení, do ktorých bude maloletá premiestnená (výrok IV.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.).

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd uviedol, že v posudzovanej veci došlo k podstatnej zmene pomerov na to, aby mohlo dôjsť k zmene posledného súdneho rozhodnutia o určení výživného (označeného vo výroku IV. napadnutého rozsudku), ktorým bola určená povinnosť rodičom navrhovateľky platiť mesačné výživné k rukám detského domova, prípadne iných zariadení, do ktorých

mala byť v tom čase maloletá navrhovateľka umiestnená. Matke bolo určené výživné 75,00 Eur mesačne a otcovi 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne, čo predstavuje sumu 28,00 Eur mesačne ku dňu rozhodovania súdu. Od posledného rozhodnutia o výživnom na strane navrhovateľky nastala podstatná zmena pomerov daná v tom, že navrhovateľka dovŕšila plnoletosť, čím sa skončila nariadená ústavná starostlivosť. Toho času si bežné denné výdavky, ako aj nárazové výdavky, platí navrhovateľka sama, ktorá sa pripravuje na svoje budúce povolanie, teda je zákonnou povinnosťou rodičov, aby si plnili vyživovaciu povinnosť podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. U matky navrhovateľky ustálil, že táto si plní svoju povinnosť vyživovať dieťa predovšetkým svojou osobnou starostlivosťou, navrhovateľka s ňou žije v spoločnej domácnosti, matka zabezpečuje bývanie, stravu, prispieva jej na ošatenie podľa jej finančných schopností a možností. Teda je aj zákonnou povinnosťou otca navrhovateľky, aby plnil vyživovaciu povinnosť podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Na strane povinného - otca navrhovateľky došlo rovnako k podstatnej zmene pomerov. Pri porovnaní pomerov na strane otca navrhovateľky súd vychádzal z právoplatného rozsudku, ktorým bola naposledy určená vyživovacia povinnosť, z ktorého mal preukázané, že pri rozhodovaní o výške výživného rozsudkom č.k. 20P/26/2015-142 zo dňa 28.10.2015 súd vychádzal tak, ako toho času v konajúcej veci, že otec navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť okrem navrhovateľky aj k maloletému F., k synovi E. a k maloletej dcére E., teda rozsah vyživovacej povinnosti otca sa nezmenil. V čase posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otec navrhovateľky bol poberateľom rodičovského príspevku vo výške 3.800,00 Kč. S prihladením na preukázanie len tohto jediného príjmu bola otcovi navrhovateľky určená povinnosť platiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne (minimálne výživné vyplývajúce zo zákona). Aktuálne pri zistenom príjme otca navrhovateľky vo výške 8.715,50 Kč (prídavok na dieťa 500,00 Kč, v období január a december 2016 vyplatený príspevok na bývanie v priemere 3.495,50 Kč za mesiac, príspevok na živobytie 1.870,00 Kč, podpora v nezamestnanosti 2.850,00 Kč) a 64,00 Eur mesačne invalidný dôchodok, je preukázaná podstatná zmena pomerov čo do príjmov otca navrhovateľky, a to aj pri súčasnom preukázaní zvýšených výdavkoch na strane otca. Úhrady na bývanie (nájom a služby spojené s užívaním bytu) sa ku dňu rozhodovania zvýšili cca o 3.000,00 Kč, zvýšené náklady na maloletú dcéru E. v súvislosti s návštevou materskej školy súd prvej inštancie konštatoval, že tieto náklady nepresahujú sumu 1.000,00 Kč mesačne a to aj s nákladmi, ktoré otec dokladoval v súvislosti so zhoršením zdravotného stavu. Poukázal na potvrdenie lekárky, že prípravok, ktorý má maloletá E. užívať na podporu imunitného systému, nebude užívať trvalo. Ďalej konštatoval rozdiel príjmu v celkovej výške 4.915,50 Kč a 64,00 Eur v prospech otca navrhovateľky, čo aj pri zvýšených výdavkoch vyhodnotil ako podstatnú zmenu pomerov na strane otca navrhovateľky, čo umožňuje platiť zvýšené výživné v rozsahu 50,00 Eur mesačne. V tejto súvislosti poukázal okresný súd na sumu 600,00 Kč, ktorú otec platí mesačne za internet, a ktorú vyhodnotil ako nie nevyhnutný výdavok a zdôraznil prednosť výživného pred inými výdavkami rodiča. Súčasne konštatoval, že s použitím ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine neprihliadal na úvery od nebankových subjektov ako na neprímerané majetkové riziká, ktoré otec ako povinný na seba zobral. Určenie výživného síce nezodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľky, súd však musel prihliadnuť na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca navrhovateľky a z tohto dôvodu zamietol vo zvyšku návrh navrhovateľky, ktorým požadovala zvýšiť výživné na sumu 150,00 Eur, aj keď bol názoru, že odôvodnené potreby navrhovateľky by odôvodňovali priznanie výživného v žiadanej výške.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s odôvodnením, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal zrušenia rozsudku vydaného Okresným súdom Martin zo dňa 19.04.2017 a ponechania zníženého výživného v sume 27,00 Eur. V odôvodnení podaného odvolania mal odvolateľ výhrady voči konkrétnym odsekom odôvodnenia napadnutého rozsudku. Mal výhradu voči odseku 11., v ktorom súd konštatuje, že v roku 2016 nebol poberateľom sociálnych dávok. Zdôraznil, že poberal sociálne dávky od samého začiatku ako sa stará o svoju maloletú dcéru, ktorú má v osobnej starostlivosti a tieto poberá do dnešnej doby. Namietal, že okresný súd nezobral do úvahy jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi E. L., narodenému dňa XX.XX.XXXX v H., na ktorého platí výživné 300,00 Kč na základe rozsudku Okresného súdu Pardubice. Podotkol, že ani on nikam nechodí a nemôže si to dovoliť, lebo sa stará celodenne o svoju dcéru. Rovnako by potreboval dva páry okuliarov, kvôli zdravotnému stavu, ktoré si nemôže dovoliť kúpiť, lebo nemá na to peniaze, nepije, nefajčí. Okresný súd sa vôbec nezaujímal o to, že

matka navrhovateľky je silná fajčiarka a taktiež alkoholička a všetky peniaze, ktoré majú, rozflákajú, a preto všetky deti boli umiestnené v detskom domove. Poukázal na nepravdivú informáciu v odseku 36. odôvodnenia rozsudku, kde sa uvádza, že je otcom maloletých detí F. a E.. Otcom týchto detí je pán Q. W., nar. XX.XX.XXXX, v E.. K jeho príjmom uviedol, že nedostáva rodičovský príspevok 3.800,00 Kč, jeho príjmy poklesli, žijú s dcérou len zo sociálnych dávok hmotnej núdze. V mesiaci jún mu končí príspevok z úradu práce, to znamená, že bude odkázaný len na pomoc sociálnych dávok, z ktorých bude žiť on aj jeho dcéra celý mesiac a podotkol, že celá suma neprekročí 10.000,00 Kč. Aj teraz určené výživné 27,00 Eur je pre neho veľa, ale snaží sa ho platiť. Dcéra pôjde po prázdninách tretím rokom do materskej škôlky a bude mať ešte výdaje na ňu.

5. Navrhovateľka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 379 CSP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (postupom podľa §219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) v časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a v časti podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

7. Odvolací súd po preskúmaní námietok otca uvedených v jeho opravnom prostriedku dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

8. Zákon o rodine umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osoby výživou povinnej, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

9. Hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnúť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

10. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že zvýšenie výživného na t.č. už plnoleté dieťa je dôvodné. Tento záver má oporu vo vykonanom dokazovaní, keď súd na strane plnoletého dieťaťa dospel k záveru, že sa zmenili pomery zohľadňujúc, že naposledy bolo rozhodované o výživnom rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 20P/26/2015-142 zo dňa 28.10.2015, keď súd konal v tom čase o umiestnení maloletej navrhovateľky do detského domova. Navrhovateľka dovŕšila plnoletosť. Súd prihliadol na vývoj jej životných nákladov a skutočnosť, že sa sústavne pripravuje na budúce povolanie. Preto naďalej trvá rodičom zákonná vyživovacia povinnosť k dieťaťu v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine, a to až do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Matka navrhovateľky si svoju zákonnú povinnosť plní predovšetkým osobnou starostlivosťou a zabezpečovaním bývania, stravy a ošatenia navrhovateľke. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie rovnako vyplýva aj podstatná zmena pomerov na strane otca v jeho príjmoch. Správne súd prvej inštancie poukázal, že pri poslednom rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca voči navrhovateľke bol jediný jeho príjem rodičovský príspevok vo výške 3.800,00 Kč. Ku dňu rozhodovania v danej veci zistil, že otcovi plnoletého dieťaťa zanikol nárok na rodičovský príspevok ku dňu 06.12.2016 vo výške 3.800,00 Kč. Na túto skutočnosť súd pri svojom rozhodovaní správne prihliadol, (napriek tomu, že odvolateľ poukázal na túto okolnosť vo svojom odvolaní) zároveň však zistil,

že príjmy otca navrhovateľky pri rozhodovaní boli preukázané vo vyššom rozsahu ako v čase posledného rozhodovania. Bolo preukázané, že otec navrhovateľky je poberateľom prídavku na dieťa 500,00 Kč, za rok 2016 mu bol vyplatený príspevok na bývanie v priemere 3.495,50 Kč za mesiac, príspevok na živobytie 1.870,00 Kč, podpora v nezamestnanosti 2.850,00 Kč, t.j. príjem mesačne spolu 8.715,50 Kč a k tomu suma 64,00 Eur mesačne (1.729 Kč) ako invalidný dôchodok. Do celkových príjmov súd zahrnul aj priznanú podporu v nezamestnanosti otcovi navrhovateľky a to v najnižšej poskytovanej výške 2.850,00 Kč mesačne. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bol takýto postup správny. Vzhľadom na podanú námietku odvolateľom, že k VII. mesiacu 2017 mu zanikol nárok na podporu v nezamestnanosti, súd poukazuje, že aj odpočítaním uvedenej zarátanej sumy od vyčíslených celkových príjmov otca navrhovateľky je dôvodné konštatovať, že jeho príjem sa v podstatnej miere zvýšil oproti príjmu, ktorý bol zistený pri poslednej úprave vyživovacej povinnosti otca voči navrhovateľke. Súd poukazuje aj na tvrdenie samotného otca navrhovateľky, že jeho príjem pozostávajúci zo sociálnych dávok, z ktorého bude musieť žiť on aj jeho dcéra za mesiac, neprekročí sumu 10.000,00 Kč, čo je podstatne vyšší príjem ako príjem deklarovaný pri poslednej úprave vyživovacej povinnosti v sume 3.800,00 Kč.

11. Súd správne ustálil počet vyživovacích povinností otca k trom deťom a konštatoval, že rozsah vyživovacej povinnosti otca sa nezmenil. Túto skutočnosť zohľadnil aj pri rozhodovaní o výške výživného v predmetnom konaní.

12. Odvolacia námietka, že súd prvej inštancie v odseku 36. napadnutého rozsudku nesprávne uviedol mená detí, ku ktorým má otec navrhovateľky zákonnú vyživovaciu povinnosť je dôvodná, ale v konečnom dôsledku nemala vplyv na inak správny záver súdu prvej inštancie o zvýšení výživného. Súd prvej inštancie správne uviedol, že otec má vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére E. tak, ako v čase skoršieho rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľke. Nesprávne však uviedol, že má vyživovaciu povinnosť k maloletému F. a k maloletému E.. Súčasne však súd prvej inštancie v odseku 10. napadnutého rozhodnutia konštatuje zistenie, že otcom mal. detí E. W. a F. G. je Q. W.. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva (výpovede otca a obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/26/2015), že otec je výživou povinný k synovi M. G. a E. L..

13. Odvolací súd na základe tejto odvolacej námietky odstraňuje len zrejmu nesprávnosť inak správnych skutkových zistení ďalších vyživovacích povinností otca navrhovateľky. Ak by súd prvej inštancie aj nesprávne vychádzal z predpokladu, že otec navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť voči F. G., nar. XX.XX.XXXX a E. W., nar. XX.XX.XXXX, vyživovacia povinnosť otca k týmto maloletým deťom naposledy bola určená vo výške 50,00 Eur mesačne na každé maloleté dieťa, teda ide o podstatne vyššie výživné ako má otec navrhovateľky určené voči M. G. vo výške 500,00 Kč a E. L. vo výške 300,00 Kč mesačne.

14. Pokiaľ sa otec navrhovateľky domáhal zohľadnenia skutočností, že matka navrhovateľky „rozfláka“ peniaze na cigarety a alkohol, súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní predmetného návrhu je rozhodujúca podstatná zmena pomerov na strane povinnej osoby poskytovať výživu, t.j. otca a oprávnenej osoby na výživné, t.j. plnoletého dieťaťa, ktorá bola na oboch stranách nepochybne preukázaná. Správanie matky je v tomto smere bez právneho významu.

15. Ostatné prezentované námietky odvolateľom sú bez akéhokoľvek vplyvu na rozhodnutie vo veci zvýšenia výživného na plnoletú navrhovateľku.

16. Odvolací súd sa stotožnil aj s výškou určeného výživného na plnoleté dieťa súdom prvej inštancie. Takto určená výška výživného zodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, t.j. otca, ktoré boli zákonným limitom pre určenie výšky vyživovacej povinnosti, i keď vek navrhovateľky, jej odôvodnené potreby, ako aj záujmy, ktorým sa nemôže venovať, by odôvodňovali vyššiu sumu výživného.

17. S poukazom na ustanovenie § 379 písm. a) CSP prieskum odvolacieho súdu sa rozšíril aj o výrok o dlžnom zameškanom výživnom a povolení jeho splátok. Súd prvej inštancie správne vyčíslil zameškané výživné vo výške 130,- Eur mesačne za stanovené obdobie od 09.11.2016 do konca marca 2017 (30.03.2017), ktoré súčasne povolil otcovi splácať v splátkach vo výške 5,00 Eur mesačne.

18. Podľa § 232 ods. 3 veta druhá CSP súd môže v odôvodnených prípadoch určiť aj dlhšiu lehotu na plnenie, prípadne určiť ako v danom prípade, že zameškané výživné bude otec splácať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí s doložkou, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu je dôvodná zmena rozhodnutia zvýšením splátok dlžného výživného. Vzhľadom na výšku sumy zameškaného výživného, vek dieťaťa a predpoklad ukončenia štúdia na strednej odbornej škole v školskom roku 2017/2018 nie je vhodné ani žiaduce, aby ho otec splácal 26 mesiacov. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil výšku splátok zameškaného výživného na plnoletú navrhovateľku tak, aby suma zameškaného výživného 130,00 Eur bola splatená navrhovateľke aspoň do jedného roka.

20. O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhodol krajský súd podľa § 58 CMP s použitím § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 2 CSP tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, keďže ani jeden z nich nepodal takýto procesný návrh.

21. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.